

రౌడీ వెధవ

బదరి

స్నాయంకాలం అయిదయ్యింది.

చేస్తున్న పని ఆపి తలెత్తి చూసాడు రఫీ. దాదాపు ఆఫీసులో అందరూ ప్రైవేట్ కట్టేస్తున్నాడు వెళ్ళిపోవడానికి. ఎవరో కొందరు బుద్ధిమంతులు తప్ప.

తనూ లేచి చక చకా ప్రైవేట్ నెట్టి నెమ్మదిగా లేచి బయటికి నడిచాడు. రఫీ వోవర్ దూరీ చెయ్యడం అలవాటు లేక.

“ఎంగురూ కొర్రగా మేరేజి అయ్యిందన్నావు పాశ్రీ మామీమిటి” ప్రక్క సీటులో స్నేహితుడు గునిసాడు.

విన్నగా నవ్వాడు రఫీ సమాధానంగా.

నెమ్మదిగా బయటికి నడిచాడు రఫీ.

అదీసే ఎదురుగా వున్న బస్ స్టాండ్ లో అప్పటికి జనం క్యూలో నిలబడ్డారు.

మెగంగా రెవీది క్యూలో నిలబడ్డాడు రఫీ బస్ వారి నిమంఠన పాటిస్తూ.

నింక ఇంకా ఉగ్గు ముఖం పెట్టలేదు. చురుక్కుమంటుంది.

దూరంగా విదో బస్ వస్తోంది.

అనంతంగా చూసాడు రఫీ.

బస్ నొగలేదు చా పులిగా వుండడం వలన.

నిరుత్సాహం అవరించింది రఫీని.

దాదాపు అయిదు నిమిషాలు గడిచాయి.

ఈ సారి ఖాళీగానే వచ్చింది బస్సు.

ఎక్కి, లేడీస్ సీట్ వెనక కూర్చున్నాడు రఫీ.

“టికెట్ ఎక్” కండక్టర్ పచ్చాడు.

“నాంబల్లి” జేబులోంచి అర్జు చూపాయి తీసి అందించాడు రఫీ కండక్టర్ కి.

కండక్టర్ అందించిన టికెట్ జేబులో వేసుకున్న తన ముందు ఎవరు కూర్చున్నారో చూసాడు రఫీ.

ఎవరో యువశ్రీ వరదాలో వుంది.

కూర్చున్న పొజిషన్ బట్టి వరదాలోంచి కనిపిస్తున్న ఆకాశ్వి బట్టి అందగత్తె అయివుండాలనుకున్నాడు రఫీ.

బస్ వేగంగా చూసుకుపోతోంది.

మెల్లిగా తన ప్రక్క వ్యక్తి అనుమాన పడకుండా చేయి ముందుకు చాచాడు.

కూర్చున్న కుషన్ కి, వెనక ఆసుకునేందుకు వున్న కుషన్ కి మధ్య ఖాళీ లోంచి ముందరి సీట్ లో యువశ్రీ మునుగు కనపడుతోంది నల్లగా.

చేలరో ఆ మునుగుని నట్టుకొని మెల్లిగా లాగాడు రఫీ.

ఆ అమ్మాయి మెల్లికొనబడింది. అయినా వెనక్కి తిరిగలేదు ఎయం చలన.

ఉత్సాహం చిచ్చింది రఫీకి.

ఇంకొంచెం గట్టిగా లాగాడు రఫీ.

వెనక్కి తిరిగలేదమ్మాయి.

చేతులు తిసి ఎదుటి సీటు మీద వేసి చేతి వ్రేళ్ళతో మెల్లిగా ఎవరికీ కనపడకుండా తలమీద మునుగు తీశాడు రఫీ.

అయినా వెనక్కి తిరిగలేదా అమ్మాయి.

వెనక్కి తిరిగితే బాగుండును అనుకున్నాడు రఫీ.

“సిగ్గేస్తోంది నాకు”

నేను వ్రాపేది ప్రణయగీతం కాదు
 నేను వ్రాపేది ప్రణయగీతం కాదు
 నేను వ్రాపేది నిత్యం
 కళ్ళముందు జరుగుతున్న సత్యం
 నీకు నచ్చదు నా తత్వం
 నీలో లేదు సమానత్యం.
 కష్టించి పనిచేసే కర్తకునికి
 కుతంత్రాలు లేని చూలి నాలి జనానికి
 బోధిస్తున్న ప్రబోధం ఇది
 వారి కుబోదయానికి నాంది
 అందుకే వ్రాస్తాను ఇలాటి కవితలు

తనయుడేదో చదివి సాధిస్తాడని
 ఆటమోసిన తలిదండ్రుల
 ఆకాసాదాలను
 పేక మేడల్లా కూల్చిన
 ఈ నిరుద్యోగ సమస్య
 నిన్ను వేదించటంలేదా :

కక్షాపాకలి తీరక
 కన్న బిడను
 పడుపు వృత్తిలో దిందిన
 కన్నతల్లి వదే క్షోభ
 నిన్నెమాత్రం ఉదిలించటంలేదా :

చెలెలు పెళ్ళి చేసిన బాకీ తీర్చలేక
 డియోగం దొడిస అన్నయ్య

అవసాన దిశలో ఉన్న అయ్య
 బువ్వ పండలేని స్థితిలో ఉన్న అవ్వ
 ఇల్లమ్మకూని
 వరాధీనులయినప్పుడు
 బాధగా నీ మనసు మూల్గదా :

నెలలు విండిన చూలాల
 ప్రక్కంటి పార్వతమ్మ గారింటికి
 పాచిపసికి

వెళ్ళందే పొట్టజరగదని
 నీకు తెలియదా :

అయిదెళ్ళు నిండని కొడుకు
 అప్పుడే పెదకాపువారి
 చేసు కాపుకుంచి
 పాపం, పసివానికి
 లోకమంటే తెలియకుండా
 చేసేవారి స్థితిగురించి తెలియదా :

నీకవన్నీ తెలిసికూడా
 నీలో ఛలనం రాకపోతే
 నీవుకాపు మనిషివి
 జడపదార్థానివి
 ఇంతకన్నా నిన్నేమనాలో అర్థంకాక
 నీవు నా సహజీవివని చెప్పకొనుటకు
 సిగ్గేస్తోంది నాకు

-యం. రామచంద్రరావు

అప్పు వేగానికి గాలిచచ్చి మొహానికి
 కొట్టుకుంటోంది వెప్పుగా ఒక బవెస్టాపులో
 స్నేహితుడు కనబడి రఫీని తన యింటికి
 లాక్కపోయాడు.

అలాగే ఎనిమిది గంటలకి రఫీ ఇంటి

తలుపు తట్టగానే తలుపుతెరచి రఫీని చూసి
 అంది, రఫీ భార్య -

“ఇండాక నేను సికిందరాబాద్ వెళ్ళి
 బచ్చుకొ వస్తాంటే ఎవడో ‘రాడీ వెధవ’
 పిచ్చి ఎనుచెన్నో చేసాడు బుద్ధితెను వెధ
 పడి”

